

лъзо, палечникъ, та така да рови земя-тъ намѣсто да
ѣхъ копае съ рѣцѣ. Опыталъ и намѣрилъ че съ по-
мощь отъ добытка и трудъ-тъ му станѣлъ по-ле-
сенъ на и земя-та повече и по-бръзо ся копае сир.
оре, а оттова и повече плодъ ся добыва.

И ловець-тъ не останѣлъ надырѣ отъ други-
ты, а и той ся погрыжилъ какъ да си направи по-
лесенъ труда за ловеніе дивечь; испрьво той ходилъ
на ловъ съ суровицѣ, съ камъне и съ пращкѣ, а
отпослѣ, ако и по-късничко, видѣлъ че отъ желѣзо
може да ся направи копіе, стрѣла и ножъ, а съ тыя
орѣдія по-лесно и по-бръжѣ може да ся убіе дивечь.

И така чловѣкъ едно по друго турялъ на работѣ
всякаквы живы и неживы орѣдія та гы каралъ да му
служувать. Съ живы орѣдія, сир. съ добыткѣ зель
да си врьши работѣ откакъ го укротилъ и опитомилъ
а съ неживы орѣдія си врьшилъ работѣ само откакъ
имъ опозналъ облагѣ-тъ. Така на примѣръ огънь-тъ
за ничто му не влизалъ въ работѣ, до кога-то не го
знаялъ; така желѣзо-то, а малко по-малко и стоти-
на други нѣчта толкова повече турялъ на работѣ,
колко-то повече имъ опознавалъ облагѣ-тъ; така и
коня зель да ѣзди кога-то го вече укротилъ.

Съ умъ най-напрѣдъ ся добыва всякой имоть;
зачто-то что-то еднажъ измысли чловѣкъ, то ся не губи
а си остая имоть дори и кога-то ся разбіе и разси-
пе. На пр. огънь, хванѣтъ съ трѣканіе дрьво о дрьво,
и да угасняше, чловѣкъ знаялъ вече какъ да си го
захване, та така огънь-тъ не можяше вече да ся из-
губи, а остаяше единъ имоть, готовъ за всякога, ко-
га потрѣбуваше; прьво-то орало и прьвый ножъ ся
счюпили и разбили, нѣ чловѣкъ умѣлъ вече да си
направи новы.